

LEW

*Wesfoto odchodzacy, od Rzeki
uczestowány.*

W Kazaniu

Przy Requiacz swietey Pamięci

JASNIE WIELMOZNEY PANIET

P. BARBARY

Ze Smigrodá

MNISZKOWEY

Káztellanki Sadeckiey, Stárosciney Sano-
ckiey, &c. &c.

Wofobie Chrystusovvey vkazány

W Dukiel skim Kościele Dnia 23. Máia Roku Pań: 1653.]
Przez X. FRANCISZKA RYCHLOWIVSA Zakonu S. Fran-
ciszka Reformatovv S. Theologiey Lectorá.

Zá dozwole niem. Vrządu Duchownego.

W KRAKOWIE,

W Drukárniey LUKASZA KVPISZA, J. K. M. Ty-
pographá. Roku Páńskiego, 1653.

25654A

WIELMOŻNYM ICH *Mćiom*

Iego Mći. Pánu,

P. IERZEMV MNISZKOVVI,

Iey Mći. Pánnie,

VRSZVLI MNISZKOVVNIÉ,

Iey Mći Pánnie,

FRANCISZCE MNISZKOWNIE,

Jásnie Wielmożnych Rodzicom,

Iego Mości Pána,

P. FRANCISZKA

z Wielkich Kończycz

MNISZKA,

Káosztellaná Sadeckiego, Stárosty Sánockiego,

I Iey Mości Pánniey,

P. BARBARY

Ze Zmigrodá

MNISZKOWEY,

Káosztellánki Sadeckiey, Stárościney Sánockiey.

Przezacnemu Potomstwu /

Zdrowia przy błogostawieństwie Páńskim.

T Roie dźiatek rozkazániem Krolá Nábuchodonosóra do ogniściego w Bábiloniey w prowadzono piecá; Wielmożne à Mitościwe Páństwo. Az / gdy wszyscy tak okrutnego wyroku spektatorowie od tákowego zárloka gorącego ognia potknione być zápewne rozumieli: żywe, piękne, nienáruszone obaczyli dźia-
teczki.

teczki. & congregati Satrapæ & Magistratus & iudices & potentes Regis
contemplabantur viros illos quoniam nihil potestatis habuissent ignis in-
corporibus eorum. *Zbiegli sie wszyscy Starostowie, Sedziowie y Potenci Krolew-
scy, y z wielkim podziwieniem poznali ze ogień namnieyszy w nich nieuczynił szkody. A cze-
mu?* Angelus a utem Domini descendit cum Azaria & socijs eius in for-
nacem, & excussit flammam ignis de fornace & fecit medium fornacis
quali ventum roris flantem, & non tetigit eos omnino ignis, neq; con-
tristavit, neq; quidquam molestiæ intulit. *Anyol Pański zstąpił z Azaryaszem y
Towarzyszem jego w piec rozpalony, y wygnął płomień ognisty z pieca, y wynił z rżodek
pieca iako widroczek rosy wieiacey: nie dotknął sie ich ogień, nie zaśnućił, y przykrości
im nieuczynił zadney. Czytali to moc Anyol správil? pierwsze nie własna; ma bowiem od
Boga swoy ordinans ogień, aby palił każde proportionatum & approximatum o-
biektu, którego ordinansu żadna creatura własna swoia moc kásonać niemoże. daśtał
tedy Anyol mieć prz ytomna osobliwa moc Boska, która przyrodzona moc ognia wskromit,
iakoś miał zaprawda: Et species quarti, similis filio Dei, miał na sobie podobień-
stwo Chrystusa Syna Bozego, którym podobieństwem moc ognia tak wskromit, iż dziatecz-
ki niewinne cale od niego wolne zostały. Wielmożne Państwo yia was iako troie dziatek
widze w ognistym piecu tego gorącego światła, Honor, Bogactwa, Młodość, sa to go-
race ognie: Honor jest ogień który y Anyolá w niebie, y człowieka w ráiu znacznie ná-
ruszył, iako dowcipnie ymaza Rupertus libro . de victoria verbi cap: 12. Quid
nisi bonum creatoris donum in superbiam extulit tam hominem quam
Angelum, nimirum magna utriusque celsitudo, illius in principatu Ange-
lico, istius in propagando genere humano, neuter pondus tanti honoris
humiliter ferre potuit, vt potè yterque creatura leuis. *A coś in sego tylko dar
Boski wpyche podniest y Anyolá y człowieka, wielka ub była wysokość, Anyolá w państwie
nad Anyolami, człowieka w rozmnożeniu ludzi, każdego z nich lekki ogień Honoru zepsó-
wał. Poświadcza Rupertowi y Chryzostom s. Hom. 41. in Matthæum. Non co-
gitas quantam honores perniciem ignavis & indiligentibus solent affer-
re, extollunt enim ad inanem facile gloriam: in tumorem atque superbi-
am & contemptum aliorum impellunt: desiderium augent: quodque
acerbius est malorum præcipitia in qua honores detrudunt perpetua-
sunt atque ptarupta, nieważaś iaka zgube honory gnućnym y niedbálym przynosa,
wynosa iako lekki ogień wprozna chwale, w nádetość pycha y pogárde in pych; á con usiozsa.
Honory w przepáści wieczne człowieka wpycháia, yo ogień przypriawiaia dná niemaia. y.
Bogactwa iakże niemieyszym sa ogniem, gdzie sie bowiem ten ogień zaimie przez iakomo-
stwo, iakim sie szerz y pozarem, ze gotrudno zá rzymáć; dosyć predko biezy stonice, wiedney
godzinie wiele ryficiy mil vbiezy, á przecie táczniysza jest stonice w polyzodku Niebá zá-
trzymáć, anizeli w serce wkorzenione Bogactwa zá kámonáć. Dowodzi tego Ambrozj s.
lib. 2 offic: cap. 26 Iesus Naue qui potuit solem sistere ne proederet,**

auari-

avaritiam hominum non potuit sistere ne serperet; ad vocem eius sol stetit, avaritia non stetit. *Łozue mogł bystrołotne zadržymać stońce zebysie nieruśbyło, niemogł iednák goracości vmiřlowanych Bogactw zadržymać, aby sie ich nieprzyczyniało. I Młodość ognistej niestępnie natury, iako to pieknie opisat Augustyn ś. serm. 246 de tempore: si puerilis & senilis ætas non est à tentationibus libera, quarum altera nondum benè ingreditur, altera jam egreditur istam vitam, altera paulò antè non erat, altera paulò post non erit, quid sentiendum est de flagrantia juvenilis ætatis, quæ utriusque in medio constituta & ab infirmitate pueritiæ jam recessit, & nondum ad torporem senectutis accessit, hæc pluribus ac majoribus tentationibus quatitur. Iezeli dwoiaki wiek dziecinny y starości wrozne są vvikłane pokusy, z ktorych ieden ieszcze dobrze na świat nieprzyszedł, drugi iuz z światá zohodzi, ieden dopiero niebył drugi zaraz zniknie, coś sie rzeze o ognistej młodości która w postzodku wiekow posadzona od dziecinstwa odstąpiła do zgrzybialey starości nieprzystąpiła, ta to młodość wielkim nawalnosciom rozmairych pokus poniezła. W świecie tedy iako w piecu tym troiaki vpalon y ogniem was Wielmożne Państwi, iako troie dziatek widze; widze w ogniu Honorow, boście wysokiego w Koronie Polskiej Senatorá dziateki, widze w ogniu Bogactw, bo wam serokie słuza mairności. Widze w ogniu młodości, boście wlatá niezapędzili dalekie. Aby was tedy w tym piecu troiaki ten ogień niernaruszyl, obrony wam potrzeba: Lepsey skuteczniejszy mairnozdanie ná te, ktorey zázyly dziateki w ogniu Babilońskim; miały obronę similitudinem filij Dei podobienstwo Chrystusa Syná Bozego, ktore ná sobie nosil Anyot Pański; ná to podobienstwo one dziateki párzec y tego sie mocno trzymájac, od ognia żadney nieodniosly škody. Przetoz ja widzac vsilna affektacia y vsťáwiczna prosbe Wm. mego Mościewego Państvá ktoraście do mnie oso Kazanie wnosili, przynosze obronę similitudinem Filij Dei, podobienstwo Syná Bozego, ktore ná sobie nosi iusz nie Anyot, ále zywoť vřochánny Rodzicielki waszey (iako serzey w tym Kazaniu iusz słuchánym vvažyc mozećie) abyście tym pilniey onemu sie przypátruiać, y życie swoie wedlug niego stosuać, od tego srogiego troiákiego ognia wolnemi zostawáli. Czego ja Wmm. Wielmożnemu Państwu, ze vsyřka vřoza Bráćia moia vprzeymie zylze.*

Wmm. M. M. Państvá.
 Vnużony Bogomodlcá
 y sługá
 X. Fránciszek Rychlouius Reformat.

I M P R I M A T V R

Gregorius Modlinski S. The: &
I. V. Doctor Eccl: Colleg: S.
Annæ Crac: Præp: Vniuersi-
tatis Cracouiensis Rector
Generalis mp.

K A Z A N I E

Ecce quasi Leo ascendet de superbia Iordanis Jeremiae 49.

Oto iako Lew wystąpi z pychy Iordanu.

Dwóipny á wfábrice philosophiczey biegły bu-
downiczy Aristoteles, dziesięć miast / ktore pra-
dicamenta názwał w rozumie ludzkim wystawi-
wszy / á rozmaíte góście rzeczy stworzonych
w tych miastách postawiwszy / do czesnemu żywo-
towi ludzkietemu żadney wyraźnie niezapisał go-
spody słucháče żałosni. Kto kolwiek zwas trudnych drog w tych
miastách wiadomy / przebieży rozumnym biegiem w syrtkie ich
vlice / wiele rzeczy stworzonych w swoiey zastawšy stánciey / do-
czesny żywot ludzki gdzieby sie sklonił / nie obaczył / przyczyny
tego szukájąc dwa wierszyki philosophicznie natura żywota
ludzkiego opisujące przeczytawšy znalazłem.

Vita Humana.

Somnus, Bulla, Vitrum, Glacies, Flos, Fabula, Fanum.

Umbra, Cinis, Punctum, vox, sonus, Aura, Nihil

Sen / Poptot / sklo / sliski Lod / Trawa / Kwiat y Bánta

Cien / głos / punkcik / y dzwiek / wiatr przedki / á Báitá

Jest wszytel żywot Ludzki ; owšem rzeká śmieie

Niczym jest tu żywot náš w tym mizernym čiele /

W tey conclusyey / niczym jest żywot Ludzki / czego z nálastem
te ktorey szukałem przyczyna. Rzeczom prawdziwym bytnosc
májącym pobudował miastá Aristoteles, á iz żywot Ludzki zdá-
niem iego niczym jest / prawdziwey bytnosci nie ma / przeto mu
žadney w tych miastách wyraźnie nienáznača Residenciey.
Cherneyšy troche Theolog przeciwko żywotowi ludzkietemu / nie
odmawia mu zgotá wšelkiego esse, iako stopy vezynit Philozophi /
Ale

Alc mu/ lubo nie permanens, lednák successuum pozwała esse,
in pradicamento successuorum ma gospode: Rzeka vstáwicznie
plynaca bytnosc tego tytułuiac/ tak wielki Patriarcha Theolo-
gow Nazianzenus s. mowi.

Ipsum quod uiuo est veluti rapidissimus amnis

Qui sursum exoriens semper ad ima fluit

Żywot moi iako rzeka ktora bystro plynie

Z wysoka wypadając na dolinie gnie.

A ia odstąpiwszy Filosofhá v ktorego prawda gošciem / zá

Theologiiem przy ktorym residencia prawdy/ vorum moie dáie /

in Plat:
103.

y mowie z Augustynem s. Sicut enim torres pluuiabilibus aquis col-

ligitur, redundat, perstrepit, currit, & currendo decurrit, id est

cursum finit sic est omnis cursus iste mortalitatis, iako rzeka wezbra-

wszy sumi / predko wnienásycona przepáséw pada / tak żywot

naš dozesny každey godziny / každego momentu bieży / a bieżoc

predko w morzu niesmiertelnosci tonie, A iako żywot ludzki iest

bystro plynaca rzeka / tak żywot tego albo owego wosobliwosci

czlowieka iest ta albo owa osobliwa rzeka. Żywot Jásnie Wiel-

možney Jey Mosci Pániey Barbáry ze Zmigroda Mniškowey /

Káštellánki Sodeckiey / Starosciney Sanockiey / ktoroli też był

rzeka: Rozmáite ia rzeki po serockich pišmá s. poláck leioce wo-

dze: Mniemam lednák / y niepobtdze / gdy żywot tey Jásnie

Wielmožney Pániey rzeka Jordanem mianowác bude. Iustificus

ie sie ztego s. Pišmem. Jeremiaš prorok obaczywszy rzeka Jor-

dan / rzeka mowle pyšing / to iest iako Cornelius a lapide tłumáczy

obštymi wodami pod czas požodánego zniwa nápełniona / wi-

dzi też oraz y Lwá od tey rzeki vroczyšta odprawuiacego proces-

šio / y mowi: Ecce quasi Leo ascendet de superbia Iordanis.

Oro iako Lew wynidzie zobsitošci Iordanu. A ia džiš z Jeremiašem

zápátrzywszy sie na Zerbowny kleynot tey Wielmožney Pániey /

widze rzeka bystro plynaca / ktora żywot tey wyražá / widze oraz

y Lwá iako z Jordanu od tey rzeki wesolo / (bo z trabami) odcho-

dzacego / toč y ia šlusnie mowic može Ecce quasi Leo ascen-

det de superbia Iordanis, Oro iako Lew wystapi zobsitošci Iordanu.

Spyta kto / coš to zá Lew? odpowíadam že Chryštus / o ktorym

ieden z Senatorow niebieskich wobiáwieniu Jana s. mowi: Vi-

Apoc. 4.

Matthaei

28.

cit Leo de tribu Iuda. Z wyciezyl Lew z pokolenia Iudy. Pilnuie

Chryštus rzeki ludzkiey / to iest żywota každego czlowieka / Ego

vobiscum sum vsque ad consumationem saeculi. Ia zwám y estem až

do škor-

do Kończenia świata; a gdy te rzeki bieg swoy odprawiwszy w
pádno w czarne śmiertelności morze / odchodzi od nich Chry-
stus. Jedną nie wiedziałey bārwie. Widział niegdy Pharaó
Arol Egiptu ofepiałe y chude woły z rzeki wychodzące: Boues Gen. 41.
emergebant de flumine feda confectaque macie, woły wychodzący
z rzeki spetne y chude. Odchodzi nteraz Chrystus od rzeki / od ży-
wota niezbożnych / ale wolktem / pracowal iáto woleł o to zba-
wienia niezbożnych wshytkiem sposobami / szukał ich zbawie-
nia. Quid ultra debui facere vinea mea & non feci. Cozem mogł wie-
czey dla zbawienia ludzkiego uczynić czego bym nieuczynił; odchodzi wo-
tkiem chudym / bo na cnotach ktorych iátni nieutyl / odchodzi
spetny / bo smutny: przeto iá wshytkie prace tego wniwecz poży-
wie tak odchodzi Chrystus od Jordanu nášego / od żywota Já-
sute Wielmożney Kástréllántki Sgdeckiey / odchodzi w bārwie
Lwá / odchodzi iáto zwycięzcá / nie smutny / ale wesoly; nie z za-
łosnymi trenami / ale z tryumphálnymi teobami. Ascendit Chri-
stus in Iubilatione & Dominus in voce tubæ, Wstepnie Chrystus w rado-
ści, wstepnie w głosie traby, po tego iákiey wesolosci znáczę go tá rze-
ka / żywot mowie tej Wielmożney Pániey smáczno weszował;
ktoraby potrawa ná tym zálosnym kazaniu ku chwale Máteřta-
tu Boskiego / a ku zbudowaniu nášemu krotko powiem.

Izaia 5.

Chrystus Pan ile Bog ná onym dostátnim a wielce záwo-
tánym bántiecie niebieskim / iedną sie tylko kontentnie po-
trawo słucháże zálosni. Gdy bowiem oko rozumu swego Bo-
skiego wtopi / wonym ntezbrodzonym Oceanie istności swoiey
Boskiey / widzi wnim sámeego siebie / hac visio, widzenie to kro-
wym Bog sámsiebie widzi iest smáczną stódká a iedyng potrawá
Boska / wktorey nietylko sie wshytkie smáki zámytáig ale tesh y
wshytke Błogosławienstwo Boskie / Beatitudo Dei in visione Dei
confisit, Błogosławienstwo Boskie w widzeniu Bogá záwistó, náuczá Tho-
masz. Doktor Anielski. A Aczkolwiek oku iego Boskiemu to
przezroczyste morze / Istność iego Boska / representuie iásnie /
nie tylko sámeego Bogá / ale y wshytkie rzeczy stworzone / represen-
tuie Máisnieysze one Ksiázeta niebieskie / Cherubiny modre /
Seráphiny mitostíá paláigce / Mocárstwa / Pánstwa / y wshyto-
kie zgotá Anyoły / representuie słońce / piekny miéstóć slične
gwiazdy / ozdóbnie kwitnóć ziemie / iednym słowem representu-
ie wshytke piekności stworzone / ktore sie wistností Boskiey emi-
nenter zacnieyszym sposobem niż sá sáme w sobie prawdziwie

2. 9. 4.
art. 4.

Scotus in
1. dist. 1.

↑ widzeniem samego siebie Boga

znayduia / iednak iako doyrzalo ciekawo oko subtelnego Doktorá
Visio creaturarum in Essentia Dei non spectat ad Essentialem bea-
titudinem, Widzenie rzeczy stworzonych nienależy do istotnego bankietu niebie-
skiego, sama tylko szeguina visio Dei widzenie samego Boga jest
iedyna potrawa bankietu onego / w ktorey potrawie Beatitudo
Dei consistit szczęście Bostkie istotnie zawislo. Jako Chrystus ile
Bog iedną sie potrawą kontentuje / tak proporcjonalnym mo-
wić sposobem / tenze Chrystus ile głowiek / na iedney tylko
potrawie to jest na widzeniu siebie samego głowieka chętnie
przeszale / niema Chrystus smaczniejszy / słodksey / sytnleysey /
potrawy nad widzenie samego siebie. Ta iedyna a namilsza po-
trawa wczestowała tego Lwa Chrystusa rzeka nassa / żywot mo-
wie. Jasnje Wielmożney Kástellanki Sodeckiey: stanowiszy Lew
Chrystus nad tą rzeką rtopiwiszy wntey oko swoje / to jest przy-
pátruiąc sie żywotowi tey przeyrzal sie w nim / obaczył speciem
sui, obaczył samego siebie / obaczył żywot tey podobny żywotowi
wi swemu / dowodze tego.

Jest Chrystus Pan Lwem dla troiáktey do Lwa prawdzi-
wego proporcyei / z ktorych ta jest pierwsza. Lew prawdziwym
łowczym jest na tym świecie / towi bowiem zwierze taślabse y one
takim fortellem sobie iako Krolowi poddane czyni. Wstepnie w
kawerny wysoktey staly / y tam sie kryje / tam sie zasadzaz a oba-
czywszy zwierze ta buyna sie pasz / po zielonych łąkach bawiace /
zpieczar oney staly na nieostrozne wypada / goni / ima / wkładá
ny ostrych zębów swoich iako niewolniki bierze; Ma prawdzi-
wie w tym akcie proporcyei Chrystus do Lwa prawdziwego / to-
wczym przyszedł Chrystus w szerokie tego świata zwierzyńce. Ad
pradam ascendisti fili mi, accubuisti vt Leo. Wyśedles w łowy synacku
moj, viadles iako Lew, mowi do niego Jakob Pátryarcha Błogosłá-
wiąc Judzie Synowi swojemu. A Bogoss wyszedł łowiec: Wy-
szedł łowiec one dzikie zwierze ta / śmierć y czarta / ktore sie niema-
scenie duszami ludzkimi iako smáłowito karmity potrawa / záżył
ná to Lwiego fortelu / Accubuisti vt Leo wstapil w wysoka bardzo sáte /
státo była Pánná Naswietśa / a ktorey tak mowi Guaricus Ab-
bas sermone 2. de Annuntiatione. An non recte M A R I A vocatur
Petra, quae & in amore integritatis proposito firma, effe et solida,
sensu quoq; ipso aduersus illecebram peccati tota insensibilis erat
& lapidea. Jzali niemocna státa MARYA ktora przedsiawicieciem
calosci niedobyta skutkiem státeczna / grzechu rostossy kámiennie
nieczystyca. Wysoka to státa według miáry Grzegorza s. pisacea

Aristoteles
& Auicena
ve scribit
Berchorius
lib. 10.

3 Genes.
49.

Gregor.

30. in lib I. Reg. An non mons sublimis MARIA quae ut ad concepti-
 onē aeterni verbi pertingeret, meritorū verticē supra omnes Ange-
 lorū choros usq; ad soliu Deitatis erexit. **W**isc niewysoka gorą MA-
 RYA ktora aby wiecznego słowa poczęcia dostąpiła przyszedłszy
 wshykie chory Anielskie do samey stolice Boskiej przystąpiła. **W**
 tey wysokiey stały żywot/ wstąpił mocny Lew Jedyny Syn Bo-
 ży y tam sie przez niektory czas taigc niespodzitanie na bespie-
 czne zwierzetá smierc y czartá wyszedł: á dogoniwszy ich ná krzy-
 żowym drzewie / zwycięzył / poimat / w moc swoje Pánsta ná
 wieczne więzienie iáko niewolnik pobrat. **O** poimaniu smierci In praf. de
 ci śpiewa Kosciól s. Qui mortem nostram moriendo destruxit, S. Cruce
 Ktory smierc náse vmieraiac zepsowal; **O** zwycięstwie czartá wteyże pie-
 śni opowiada: Et qui in ligno vincebat in ligno quoq; vinceretur
 per Christum Dominum nostrum, Ktory byl ná drzewie zwycięzca, ten ná
 drzewie zwycięzonym przez Chrystusa Pána násego zostal.

Stoiac Chrystus przy tey rzecce żywoicie Jásnie **W.** Kástellano
 Pi Sadeckiey obaczyli przy niey specie sui, obaczyli te swoje pier-
 śni prawdziwego Lwa własność: záprawda obaczył. **D**zikié
 zwierzetá / so áffekt y / zmysły náse / zwierzetá to / bo od nich y cto
 wiel zwierzeczyci áctioga denominácie / Animalis homo non perci-
 pit ea quae sūt spiritus, byty kiedyś te zwierzetá cále pod regimen-
 tem mocnego Lwa woli násey iáko pod regimentē Krolá wshyt. **S**cotus ina
 lich Potenczi: przyszedł iednak ten czas / kiedy poddánstwo wy-
 powiedziawšy podniósł rebelliá przeciwko woli / y wybiwšy sie
 z mocy Lwa tak mocnego / rozbiegły sie ná passę / każde sobie do
 śniáku pewną łakę to iest objectum delectabile obrawšy: Lew
 iednak wola náša powinna te zwierzetá łowic / ináčey one go-
 ra wezma / wola ná swoje záwabiwšy łaki poymaig y wołowy
 mocnego zwyczátu wsádziwšy wieczną zá morduis smierciá.
A iákimże te struczne zwierzetá ma łowic forelem: skuteczniey-
 šego niemáš nád ten ktory Lew przykładem swoim pokázuie.

Oto wysoka stála Chrystus ná Krzyżu záwiešony / Petra au-
 tem erat Christus, wdziury tey wysokiey stały w Kány Chrystu-
 sowe przez nabożne rozmyślanie ma wniśc ten Lew / wola náša /
 tam sie przez niektory czas zabáwiwšy / impet wielki z nich wšig-
 wšy / wypádnie ná te swawolne y wyuzdane zwierzetá; **O** gdyby
 łakomcy / lichwiarze / y ci wshyscy ktorzy z krzywda z cięzkostí
 poddanych swoich y vbogich ludzi Bogactw zázywáig / gdyby
 mówis wstąpili w dziury tey stały w przebite race **I**EZVSOWE,
 y pwázáli je to dla ich łakomstwa / y krzywd ktore czynig vbogim
 B 2 poddáig

poddanym y bliźnim swoim przebite są rece tego/ wielkimby im-
petem wypadli z tych dziur/ poymaliby swawolne zwierzętło Af-
fectionem concupiscibilem, związałiby mu rece/ hámowali by się
od krzywd y zyskow niesprawiedliwych. Gdyby piánice ktorzy
to iuz (z właszcztu w Polsce) tak się ná to rozpusćili/ iż iuz prá-
wie zá grzech tego sobie deudzy niepoczytáią; Gdyby mówie zrá-
nioney stá I E Z V S O W E rozmyśláli y wvazáli/ że to dla ich pián-
stwa y zbytku Chrystus był żołcią napawány/ poymaliby przedko
to dzikie zwierze Appetit swoy/ poprzestáliby tak brzytkiego Bo-
gu y ludziom grzechu/ przestawaliby ná potrzebny trunku/ y o-
wšem potrzebnegoby sobie z chęcią vimowali obroku. Gdyby lu-
dzie mściwi owi ktorzy to ogień gniewu w sercách swoich zá kopa-
wšy/ krzywdy sobie wyrzodzone w długiey trzymáią pámbeci/
owi ktorzy z sobą w odpowiedzi chodzą/ owi ktorzy wiece mówią;
nieodpusze aż się swego zemscze; Owi ktorzy się oswiadczáią iż
do śmierci nieodpusze; Gdyby mówie ci wšyscy wstąpili w
głębokę dziurę przebitego wloznią sercá I E Z V S O W E G O, Prze-
czytáliby tam ná tym sercu/ iáko Chrystus wielkie/ nigdy niewy-
powiedziane krzywdy nieprzyiaciom swoim z szerego sercá
odpusćil/ wypadliby iáko Lwi z tey dziury z sercá Chrystusowe-
go/ poimáliby affectionem irascibilem, áffekt gniewliwy/ mocno-
by go z krepowali/ zágásiliby wšytkie gniewy/ odpusćiliby z
práwego sercá wšytkie sobie choć iuz niewinnie zá dáne disgusty.
A toć to jest czemu się ludzie od takich krzywd/ od vćisnienia v-
bogych/ od lichwiárstwa/ od zbytkow/ od ran korow/ od nieszcze-
rosci/ od wšelákich grzechow ktore iuz práwie z brzegow wylaty
pohámowác áni woyna áni powietrzem/ áni medzą niemoga; tá-
tego przyczyna/ że rány/ męká Chrystusowá w zápomnienie po-
stá; niewstępná ludzie w dziury tey wysokiey stály/ nie rozmy-
śláją meki Chrystusowey/ záczym też rozpuszczonych zwierzęteł
áffektow swoich dogonic/ poimác/ vstromit niemoga.

Jásnie wielmożna Káştellánka Sadecka tym się pobożnym
zabawialá towem/ Poymáta dzikie re zwierzętá/ áffekty y zmysly
swoie/ y one wścistéy trzymála niewoley; długiego by mi času
potrzeba gdybym wšytkich zwierzęteł imánia w osobliwoscí
chćiał opisać: Przepomnieć iednáć niektorých niemoga. Poy-
mála naprzód affectionem concupiscibilem, áffekt pożodliwy/
swois się porcia ktora iey podał on kráiczny niebieski Bog wšech-
mogacy/ to jest swois się substáncio kontentowála/ nie siągájac
áni áffektem/ áni effectem dobre dozesnych bliźnich swoich;
swiádká

7

świadkami tego tzy sąsiadow/ przyiacioli/ przyiaciotek/ y vbo-
 gich poddanych. slyszalem niedawno poddanych za zmarłym Pa-
 nem swoim glos taki wyprawuiących: *Boday z piaskta niewy-
 rzał/ Boday mu Bog miłosierdzia niepokazał iako on miłosier-
 dzia nam pokázowac niechciał/ nas wniwecz obrocił/ á sam te-
 go zego chwile iaknat/ nie zázył. Nie takie iá glosy slyszé i to-
 re poddani tey Jásnie Wielmożney Pániey wyprawuią za nią/
 áz wprawdzie płacziwe/ iednak Boskie y Ludzkie sercá przeniká-
 ióce. Wiech tey Bog płaci tak wielkú dobroć ktora oná wszystkim
 vtrapionym/ wiesziom/ v bogim/ Poddanym/ chorym/ pokázow-
 wata/ Wiech tey Bog bzdzie tak miłosierny iako oná nad v bogi-
 mi miłosierne była; takie glosy áz wysoko niebo przebiiaiąc
 idą/ iednak y nam tu ná ziemi wyswiadczaio/ iz tá Wielmożna
 páni/ affectionem concupiscibilem do rzeczy doczesnych Affekt
 ciásno wieszta/ gdy mu sie páśc dobrámi sąsiad/ przyiacioli/
 y poddanych niedopuszta.*

Poinata y drugie niemney swawolne zwierzatko / to iest
 Affectionem irascibilem, Affekt gniewliwy / gniewac sie záiste
 niewiata / zal ciázki słuzebnic / slug / czeladzi / domownikow/
 ktory odnośa po zmarley dobrodzieyce á práwie mácce swoiey
 iest tego powaznym swiadkiem. Ale naywiekszym swiadkiem
 iest Jásnie Wielmożny małzonek z ktorym kilka dwadziescia
 lat w wielkley przeszła zgodzie / Niemoze bydz nigdy zgoda
 między małzonkami / gdzie wprzod tego zwierzatka affectionem
 irascibilem niewkrocy. Wielki pokoy y zgoda była w tym prze-
 zcznym małzenstwie / iásny dowod iz to zwierzatko Affectio
 Irascibilis wacislym siedziáto wieszientu.

Y ono zwierzatko ktore naprzod ná zakázana stoczyło pass / to
 iest appetyt do rozkosznych pokarmow / surowie bárzo vstromita.
 Poszta bowiem Strzody / Piatki / Soboty / czestokróć chleba tylko
 vzywaióć z sola. O iako to wielka tak wielkley Pániey Morris-
 tácy / rozumiem iz z dálekich á gtebotich pustyn Oycow onych ss-
 Pustelnikow wotekráie przynieštona; Co mowie z pustyn / rzekawie-
 cey / z Maczenstich plácow záciagniona Inter epulas esurire Marti-
 rium est: W dostarku potraw iakngó / głod cierpieć / iedno iest á
 cieškie maczenstwo. Wiem iz w nášey Polseze wiele iest ludzi z
 naboženstwa tu Náswietšey Pánie sobory suszacych / ale ó iako
 to biedne suchoty / w Sobote niektorzy susza á w Niedziele sie á
 podobno y Sobocie nie solguioć popiá; trzymáią to zwierza-

To appetit swoy niektorzy / ze mu y troche iakley warzoney po-
 trawki niepozwoła; ale mu to dobrze nagradzają gdy go na gar-
 niecy drugi winą rozpuszczają; trzymają to zwierzątko że mu y
 tedney warzoney plotki ziesc bronia / ale mu to sownicie płaca /
 gdy go na roste szupaki / na wtuzone Karpie / na inne rozmaite
 ryby piezone y smażone roznemi saporami zápráwione zápra-
 są; Plotki to Chreścianie nie posty / lácno ludzi ale trudno p-
 Bogáy i Naswietšy Matke iego ofuľać / śmieie sie z takich po-
 stow Bernat s. Apologia ad Guil: Abbatem, interim fercula fer-
 culis apponuntur & pro solis carnibus à quibus abstinetur, grandia
 piscium corpora duplicantur. Cumq; prioribus fueris satius si se-
 cundos attigeris videberis tibi nec dum gustasse pisces. Tāta quip-
 pē accuratōne & arte coquorum cuncta apparantur quatenus qua-
 tuor aut quinq; ferculis deuoratis, prima non impediā nouissima,
 nec satietas minuat appetitum. Wdzień postu potrawę po potrawie
 wie nošę / y troche miešę ktorego nieiedza wielkimi rybami
 we dwoy nasob nagradzają: a nasyćiwšy sie iednych / gdy dru-
 gich sfoštuia zda sie im iż iesze nieiedli / bo tak wymiślnymi ku-
 chmistrzowskimi sztukami przypráwione bywają / iż pierwsze po-
 trawy ostatnim zadney przesłody nieczynią / przypráwy zdále-
 kich przywieštone kráiw po kilku strawionych potrawach taki
 appetit czynią / iż iako głodni wiele potraw lácno. Tymi slo-
 wy Bernat s. tak posty Bogatych nasyćy a piešezonych Polaków
 wymalował / iakoby włásnie sam ná nie pátrzał.

Bernar.

Co wiešša znáydúia sie rozumiem takowi / ktorzy to w ná-
 dziele miłosierney Matki N. Panny grzešę / vslyšawšy že oná
 nabožnych do siebie Sobote sushęcych rátuie / ná grzešy sie roz-
 pušczają; myła sie niebožerá / niepodobają sie takie posty N. P.
 Klániaľby sie slugá Arolowey / aleby oraz w nádžteie tego / przy-
 tey oczách dziećie tey włásnie iedyne kochanie bit pieściami / albo
 šablę sieć / przynaćie wšyšey žeby takie vřłony Arolowey
 przyiemne niebyły. Tož y ia mowie gdy sie kro klánia N. Pannie /
 to jest pošći / sushy znaboženštvá do niey / iesli sie grzechow dopu-
 šcza / bite cieško / stecze šablę woley swoitey synaczłá tey namil-
 šego I a z v s a Páná / odnawiaćc rány tego s. vžnayćieš ieželi
 sie N. Pannie takie vřłony podobają. A toredy chce aby tego posty
 Bogu y Naswietšey Pannie przyiemne były / niech zachowa náu-
 le Matimá s. Hom. de Ieiunio, & ideó fratres charissimi, si volu-
 mus Deo placita exhibere ieiunia, simus in fide fortes, in iudicijs
 iusti, in amicitia fideles, in iniurijs patientes, in contentionibus

Maximus

mode-

moderati, refugientes turpiloquia, aduersus iniqua constantes, in
 conuiujs sobrij, in voluptatibus continentis, in charitate simpli-
 ces, inter subdolos cauti, in suspicionibus parci, inter maliloquos
 taciti, inter humiles coequalis; si huiusmodi virtutibus nostra vo-
 luerimus sanctificare ieiunia tribuente Domino ad gaudia caelesti-
 um promissionum indubitata fiducia & conscientia latiore venie-
 mus. **T**ezeli Chrześciance chcemy aby naše posty byly p. Bogu
 przyiemne / będzimys w Wierze mocni / w sądach sprawiedliwi /
 w przyiązni wierny / w Krzywdach cierpliwi / w poswarkach stro-
 mni / w mowach wciwi / w nieszczęściu ścietezni / w posiadzeniu
 trzeźwi / w rostkach wstrzemiazliwi / w miłości prości / w zdrá-
 dach ostrozni / w posadzaniu stapi / między złorzeczącemi cišy /
 między pokornymy rowni. **T**esli takimi cnotami poświęcimy
 posty naše / zá dárem pánstím niebieskie obietnice otrzymamy.

Dzyczby sie záprawde každemu łowczemu / každemu człowie-
 kowi od tej Wielmożney Pániey / iáko ma imác to zwierzecko ápa-
 petit swoy do rostkosnych potraw / **D**zyczby sie postu / **T**rzymáta
 áppetit swoy czasu postu niedcpuszczáta mu rostkosnych saporá-
 mi rozneimi przyprawionych potraw / **L**edwie mu positku z chle-
 bá á piwá pozwolitá / y to gdyby y bez tego żyć moglá podobnoby
 mu bylá y tego odmowilá. **P**oszac / áppetit trzymáiac / innych
 zwierzecek ná grzechy nierospuszczáta w nádziecie postu / y owšem
 enotami s. zdobitá posty swoje : bo w Wierze bylá mocna / w sa-
 dzie sprawiedliwa / w przyiązni nieobludna / w miłości szcera /
 w miłostírdziu goraca / y infymy cnotami mortificácie swoje
 Bogu y **T**aswietšey mátce iego przyiemne czynilá.

Obaczywszy iż te zwierzecká dzikie áffekty swoje vstromilá /
 dowiedzmy sie iákim fortelem tego dokázalá. **W**stápilá iáko Lew
 wdziury wysokiey stály / w rány wkrzyżowanego **C**hrystusa / á
 wstápilá przez czaste rozmyślanie gorzkiey meki iego. **M**ša prze-
 naswietša á co jest infego tytko pámiotká gorzkiey meki **C**hry-
 stusowey / **D**eus qui nobis sub Sacramento **M**irabili **P**assionis tuæ
 memoriam reliquisti. **B**oże ktorys nam pod dziwnym **S**ákrá-
 mentem meki twoiey **P**ámiotkú zostáwil / **s**piewa mátká nášá
Rošciot s. **T**á **W**ielmożna **P**áni káždy **D**zien gdy tytko moglá
Mšey przenaswietšey náwet y wšam **D**zien smierci swoiey co sie
 ledwie lednemu ze stá tysiacy tráfišuchalá. **T**oć káždy **D**zien prá-
 wie až do smierci w pámiotce meki **C**hrystusowey / w ránách iego
 swietych mieszkáta. **R**zeczke / toć táko rzecz káždy znás **M**šey
 á. **s**tuchajocy w tych dziurách wysokiey stály mieszká? **o**dpow-
 wiadám.

*Ecclesi. in
 collecta de
 Ven. Sacre*

władam. Wiekładby bo wiele jest takich którzy więcej o świę-
 ckich rzeczach niż o nabożeństwie myślą. Wiele takich którzy za-
 dney wciwosci tey chwalebney tajemnicy niewyrządzą. Ledwie
 drugi ku podniesieniu Nási: Sakramentu ná jedno wkleknie ko-
 lano przed tym / przed którym drzżo wszystkie woyska Anielskie /
 przed którym wpada wszelkie kolano niebieskie ziemskie y piekie-
 ne. Nie tak tá Jásnie Wielmożna Páni / z wielkim wmartwie-
 niem nabożeństwem y wciwoscią Nshey s. słuchala / kłeczac á
 nabożnie rozmyślac tajemnice Nshey s. trwala / y lubo młodość
 ná nie długim kłeczeniem ná ziemi zmordowaną przypadala / ier-
 dnał ona ná Chrystusa wkrzyszanego á młodego patrząc /
 tym sie patrzeniem posilala / y powstać z ziemie aż po Nshey s.
 niechcala. Zaczym poniewaz z wielkim nabożeństwem patrzyła
 ná te pamiotke Nszi Chrystusowej / rzecz pewna iż sie myslow
 ranach Chrystusowych zamýkala / tam sie iako Lew wdzurach
 wysokiej staly tala / z tamtod moc y impet biorac wypadala
 wlowy zwierzet swoich ; wazajac bowiem iako zmysly Chry-
 stusowe ná krzysu wmartwione byly / ona tez przykladem iego
 zmysly swoje wmartwiaz vsilowala. Lew tedy Chrystus Pan star-
 nawshy nád to rzekł / żywotem tey Wielmożney Pániey przeży-
 rzał sie / obaczył wniey te pierśo własność swoję / iż iako on wlo-
 wy dzitkich zwierzow wychodził z wysokiej staly ; tak tá Wielmo-
 żna Páni zdtur wysokiej staly / zran Chrystusowych wychodził
 tá ná towy zwierzet własnych zmyslow y affektow swoich.

Proverbio-
 rum 30.

D Ruga własność Prawdziwego Lwa znalazie w Pisimie S.
 Prouerb. 30. Leo fortissimus ad nullius pauebit occursum,
*Lew namocniejszy nikogo sie nieuleknie, niechay natworniejszy myslie-
 wiec wszystkie mocą wsielakim przemyblem wynidzie ná Lwa mo-
 enego / pewnie mu placu nieustopi ; bo wciekac nieumie / bo mu
 natura boiazni odmowita. Lew z pokolenia Judy Chrystus / zai-
 sie takiego jest serca / ten jest ktory ad nullius pauebit occursum,
 nikt serca tego boiazni nieugodzi. Wyshedł z Jerusalem / wia-
 domy polá mysliwiec / Judas zdrayca / prowadzil ná sinyczy
 przeklatego kontraktu / wielka kupa ogarow / Ecce Iudas vnus de
 duodecem & cum eo turba multa, Oto Iudas ieden ze dwunastu á znym
 gromada wielka, nie ludzi ale glodnych psow / Circumdederunt me
 canes multi, á zoczywszy tego Lwa wysworowal te psy swoje ná*

Psalmo 21. niego. Quemcumque osculatus fuero ipse est tenete eum, Tego imay-
 cie ktorego pocaluie, wcielke Lew przed takim mysliwcem ? bynae
 mniey. Leo fortissimus ad nullius pauebit occursum, processit &
 dixit:

wie śmierci / bo tey ochotnie czekała : Prosiła wdzeń śmierci /
 aby przedko Niša s. zaczęta była ; poczuło serce towczego / y przer-
 to sie Naswietnym vzbrowiwszy Sakramentem śmieie mu droge
 zasto. Nieustopila y chorobom ; ten im głowiek vstepuie ktory
 ie od siebie przez niecierpliwosc odgania / ktory narzekana na bo-
 leści / testni sobie w niemocy / za niebezpieczeństwo sobie nawiedzenie
 Pánstie pozyla. Nieustopila ta Lwica tym chartom przez wie-
 le lat choruic / niecierpliwosci w bolach / narzekania w utrapie-
 niu / testności w niemocy nigdy slychać niebyło. A nietylko tym
 chorobom y boleściom ktore iuz nastapily nieustopila / ale y
 wietnym ktore nastepowac mogly wielkim affektem zachodzilac
 czesto te slowa w nawietnych boleściach od niey slyšec bylo I E-
 SCZE TO MALO. O zaprawde Chrystusowe slowa / Chrystus na-
 Przyżu w ciężkich boleściach mowi Consummatum est Iuz sie skoń-
 czyły boleści moje, ale nie mowi perfectum est, y owšem mowi ieszce
 to mało / A ta Wielmożna Páni na Przyżu ciężkich boleści nie mo-
 wi perfectum est ale imperfectum est, ieszce to mało : wdzieczne
 to bardzo slowa y Bogu wielce przyiemne / bo z onego ogništego
 wychodzi serca / o ktorego gotowosci oznaymuie Dawid s. Paratu
 cor meū Deus paratu cor meū, Gotowe serce moje Boże gotowe serce moje, iac
 toby takie serce Bogu przyiemne bylo z tey Zystoriey zrozumieiny

Dac II. Piše Lufas s. iz przyiaciel do przyiaciela przyszedł opu-
 nocy prosiac aby mu trzech pozyczyl chlebow / Amice accomoda
 mihi tres panes, quia amicus meus venit de via ad me, & non habeo
 quod ponam ante illum. Przyiacielu pozycz mi trzech chlebow, bo przyiaciel
 moi przyszedł do mnie z drogi, & czymbym go pošilit w domu moim nie znayduie.
 Co jest proše iz ten przyiaciel tak nie diskret: wiec iednego przy-
 iaciela chce vczestowac / a drugiego gdy go opułnocy turbuie chce
 niepomału disgustowac; czy niemogłze sie demyslic iz miasto chle-
 ba zte slowa / miasto przyiazni miał sobie nieprzyiašn ziednac z
 Chryzolog s. bezpiecznie twierdzi iz ten przyiaciel nietylko sie za-
 dney nieprzyiazni nie obawiał / ale test vpewniony byl o całym
 prosby swoiey skutku. Pyta ia sie Chryzolog s. z kąd Bystup: s. ino-
 feruleš iz ten przyiaciel pewny byl ze miał vprošic potrzebe swo-
 ie: podobnoš tych przyiacioli wysluchał gdy sie sobie wesołe ofia-
 rowali czasu; zem zawnie na każde rozkazanie twoie gotow / na
 każdym placu przyiacielem mie doznasł każdego czasu / każdej go-
 sziny choć opułnocy sluga y całym mie przyiacielem zastanieš.
 Mniemam Bystupie s. iz iako v nas tak y v ciebie zawnie ta cono-
 sequencia podeyrzana byla. Ošiarniš sie sobie ludzic zawnie y o-
 pułnocy

10
putnocy fluszy. Ergo zapewne tak a nieinaczej bedzie/ zla conse-
quencia czesto omyla. Z Politycznego Antecedens pewna niepty-
nie consequencia. Poloss Byskupie s. gruntownieyszy twoiey
consequentey Antecedens, to jest powiedzprzyczyna dla ktorey
twierdzisz iz ten przyziaciel pewien byl o całym prosby swoiey
skutku. Czyni dosyc pytanu memu wielki Doktor y Byskup s.
Ibit ad illum media nocte: Hoc tempus est quod deuotum & iuge Chrysolos-
gus.
pernoctantis demonstrat indicium. Hoc tempus est quo inter pra-
teritos & futuros labores, ardens animus, sed ad diuina nihil indul-
get corpori, nihil quieti, sed antequam finiat trasacti diei opera in-
choat & anticipat jam futuri, ista hora est efficax impetrandi, ipsum
tempus suz supplicationis asserit extitisse cantando media nocte
surgebam ad confitendum tibi. Chce rzecz Doktor s. Przyziaciel
prosiacy jest czlowiek / przyziaciel ktorego prosi jest Bog / Pu-
tnocy czas ze jest koncem dnia przeszlego / a poczatkem przyszte-
go: znaczy to serce ktore iedne cnoty / y vczynki konczye / iuz dru-
gie affektem poczyna: to to putnocy / to serce jest tak skuteczne /
iz zapewne wszytko sprawi / wszytko vprosi / tak iz ztego Antece-
dens, venit ad Deum media nocte, Boga prosi oputnocy / to jest
cnoty iedne konczy drugie poczyna / idzie dobrze consequencia /
Ergo certum est de effectu petitionis suz, toć jest pewien iz otrzy-
ma o co prosi. Tak skuteczney Oracley zazył Chrystus Pan / Przy-
szedł do przyziaciela do Boga Oycá niebieskiego proszac aby mu
dla przyziaciela dla czlowieka pozyczyl trzech chlebow / to jest visi-
onem trium diuinarum personarú. Widzenia trzech osob Boskich /
w ktorym szescie rozumney Creatury zawisto / Venit media no-
cte o putnocy: bo na krzyzu o to proszac / iedne zaslugi y bolesci
konczył drugie affektem zacynal / pragnac wiecy cierpiec; tak
byla skuteczna ta iego modlitwa iz wszytko czego zadal otrzymal.

Zaprawde ta Wielmożna Páni Venit ad DEVM media nocte,
o putnocy do serca Boskiego Polatála / proszac o trzychleby / o
widzenie trzech person Boskich / rzetelnieymowiac / proszac o nie-
bo / zacywaiac onych slow Chrystusowych / Pátrz Boze moy iákom
w rych ciężkich wyniszczone bolesciách / iákom wszytká wysuszone /
pátrz iáko roznyimi bolesciámi zranione ciáto moje / a iednak ie-
szce sie niedosic dzieie sercu mojemu / iesoze to máto co cierpie /
gotowám dla miłosci twoiey wiecy cierpiec. A to tu niewidzi
iz venit media nocte, iedne bolesci konczy drugie zacyna. Zacy-
nádzieia wielka iz te trzy chleby v Boga vprosilá. A poniewaz
tak / toć Chrystus Lew poirzawszy okiem swoim w te rzeki /
C 2 przye-

przeżyjął się w niej / obaczył w niej te drugie własności swoje.
Leo fortissimus ad nullius (sive actualis sive possibilis) pauebit occur-
sum, obaczył iż tak o on tak y ona żyjąc y cierpiąc na tym świecie
niezłego się nielekła: co nań Bog albo przepuścił albo mógł
przy łasce swojej przepuścić.

POdźmy y do trzeciej mocnego Lwa własności Leo est animal
liberalissimum wszyscy mu to przyznają ci którzy natury rzeczy
stworzonych opisują / iż jest tak hojny że nie zachować nie umie /
ale czegokolwiek dostanie obficie insym komunikuje. A kross
prosił tak hojny iako iedyny Syn Boży / czegokolwiek ten dostał
wsytkiego obficie komunikował: dostał od Boga Oycá Bosko-
wą przez wieczne od niego rodzenie. Pater quod dedit mihi manus
est omnibus, zaraz tego Boswa wieczną z Oycem pospolita spie-
rącią komunikował Duchowi ś. Jlle me clarificabit quia de meo
accipiet. z Boswem miał y ma filiationem Synostwo / ktore mu
tak jest własne że go czyni Synem y tego od wsytkich rzeczy ro-
żnym pokazuje; a przecie y tego Synostwá niezatrzymał gdy go
nitemógł komunikować ad intra, bo ani Oycu ani Duchowi ś.
7.
1. dist. 2 9. komunikował go ad extra, gdy natura ludzka do swotego Sy-
7.
3. dist. 1. 9. nostwá przypuściwszy one Synem Bożym rezynił. Jowsem
5.
Synostwó przyrodzonym Boskim ozdobił / wsytkich innych ludzi
wybranych dochwaty Synami Bożymi przysposobionemi rezynił
Ale zaniechawszy hojności Chrystusowej wedle Boswá / hojności
tego według natury ludzkiej iako tej ktora rzeczy naszey służy
krotko się przypatrzmy. Chrystus ile żywioł miał ciała krew y
duszę. Wsytko to rozdał: Ciała swoje dał ludziom na pożarm / Ac-
cipite & manducate. ex hoc omnes. Bierzcie a pozrywajcie ciała mego.
Marthai 25.
Krew dał na odkupienie nasze y na napoy nasz w przenaswiete-
szym Sakramencie / Accipite & bibite ex eo omnes; dusze swoje
oddał w ręce Bogu Oycu niebieskiemu; Pater in manus tuas co-
Lucez 2 3.
mendo spiritum meum; Oycze w ręce twoje polecam Ducha mego. Prawdzi-
wie Leo liberalissimus wsytko rozdał.

Spłoniwszy oko swoje hojny Lew Chrystus wte bystropty-
noga rzekł: żywot Jásnie Wielmożney Kástrellanki Sodeckiej / y
tey trzeciej Lwá hojnego własności (pecciem albo podobieno-
stwo obaczył. Trojakié dobrá tá Wielmożna Páni z szodroblia-
wey ręki Boskiej otrzymała; Bona fortuna; Bona corporis, Bo-
na anima. Dobrá szczęścia / Dobra ciała / Dobra dusze / w tych
wsytkich hojny przeciwko Bogu była. Hojny w dobrách szczę-
ścia t

ścía: bo ich obficie dla Boga vdzielata vbogim spitalom / mi-
 zernym zebraťom / niedostatnim Klastorom / potrzebnym Ko-
 ściolom / do domow Bozych kostrowne od iedwabiu y złota
 aparaty chetliwie posylata / na chwale Boga to obracajac zez-
 go inſy na stroie / na zbytki / na niepotrzebne a przepysne po-
 tow swoich ozdoby uzywaja. Niemoge tu przepomniec zezom
 sie iuz pokazaniu od ludzy wiary godnych dowiedziat; czasu iez-
 dnego prosila tey W. Páni iedna Mieszka aby vboſtwá iey po-
 ratowala / vczynila to takim sposobem / z skatuly swoiey kleynot
 drogi wyiwſzy pozyczyla go vbogiej mieszke / aby go ona wároz-
 wnie zastawiwſzy pieniedzy dostala ktorymiby robiac vboſtwá
 ſwego rannieyſyla. Po niektorym czasie potrzeba bylo kleyno-
 tu / poslala po niego do mieszki / a wtym od ktoregos domo-
 wniká dowiedziata sie iz mieszka ona z przypadku takiegos /
 wielki frásunek cierpiata: Rzecz prawie ſwiatobliwa Páni.
 Przyczyni sie tey vbogiej frásunku / gdy iey kleynot wrocic kaze:
 Bieſcie / goncie poſtánca / niech iey da pokoy / poniewaz teraz vo-
 boſtwo ma z soba co czynic. O Swiete ſlowa? O rzadka hoynno-
 ſci? Niedbalaby druga choćby ſie bliſznemu nie frásunku tylko /
 ale y ſmierci przyczynilo. Mowitaby owe kaimowſkie ſlowa:
 a mnie co doniey / mnie mego potrzeba / niech mi koniecznie b-
 dzie. Nie tak tá W. Páni / pamietala na miłość bliſniego od Bo-
 gá przykazana. Pamietala iako Bog kazal bydz hoynym y mi-
 loſternym przeciwko ſobie ſamemu w oſobie vbogiego zygc-
 mu. O iako wielu ludzy bogatych zawſtydzi na ſadzie Bozym tá-
 ki rezynek tey pobožney Pániey? chowaja kleynoty / ſiata w ſkrzy-
 niach ſwoich / ktorych gdyby pewnym sposobem vzyczyli vbogim /
 wielceby vboſtwá ich ratowali. Stráſnie a goroco na takich ná-

Chryſoſt.
 hom. 21.
 in Epist. 1.
 ad Cor.
 quidem dementia est & infania manifesta. Arcam cum vestimento
 rum copia ſeruare, qui autem ad Dei Imaġinem & Similitudinem
 factus est nudum & tremmentem gelu & vix se erigentem despiciere.
 Jawne ſalenſtwo y nierozum iest ſkrzynie z wielościá ſat cho-
 wac / a tym ktory na podobieństwo y Obráz Boſti ſworzony
 iest / drzazcym od zimná y chodzie niemogacym pogardzić.

Byla hoyna przeciwko Bogu tá wielmožna páni & in bo-
 nis corporis; miadzy tymi dobrami naprzednieyſze iest zdrowie /
 Kro tego dla przyaciela niezatnie iest wielce hoyny in bonis cor-
 poris. Piſe Alexandro ab Alexandro iz v Egyptian / ci ktory ſie
 w Regeſtr przyaciol Krolewſkich wpisowali tak hoynemi przeciwko

Wto Krolowi bydz mieli / iesli Krol; iakiey ofaziey wzrozu po-
zbyt y przyaciela dla Krola miał sobie oczy wytlupic; iesli Krol
reke utracit / przyaciela miał sie na rece ofaleczyc; iesli Krol na
noge chromat / y przyacielowi bydz bylo kulawym potrzeba; ies-
dnym slowem cokolwiek Krola zabolato dobrze to czuc przya-
ciela musiat. Wielka to rozsodkiem naszym tych przyaciela ho-
nosć przeciwko Krolowi swojemu / ktoreby nam nie tylko sie
dziwowac ale y nasladowac potrzeba / abyśmy tak hojni byli
przeciwko Chrystusowi Krolowi naszemu / ktory przeciwko nam
tak byl hojny / ze y rece y nogi y glowe y wszystko ciato dal dla nas
zkalczyc; y mybysmy przynamniey umartwiac dla miłosci ies-
go mieli członki nasze / iako nas do tego pobudza Pawel s. Mor-
tificate membra vestra quae sunt super terram. *Umartwiajcie członki
wasze ktore sa na ziemi.*

Lecz Boze sie pozal / opal sie dziecie? hojnymi sa ludzie
przeciwko temu ktory im nic nie uczynil dobrego / to iesli przeciw-
ko swiatu: a stapi bardzo przeciwko Chrystusowi. Kiedy zda
da spowiednik za ciezkie grzechy chociaś skromne discipliny /
ciezko sie to zda czlowiekowi: zaluie plecy / obawia sie zeby zy-
ty rzemiem nie przeciel / prosil o odmiane pokuty; a kiedy ies-
go samego kto slowy zelzy / na stawe nastapi / alisci on do bronil /
nieboi sie chocება przeiadę / glowe przetnę reke ofaliczę /
grzbiet portuka / nic to dla stawy / dla swiatá / wdziecznie to
przyimuie / na to sie wielkim odwaza animusem. Patrzcie ten
ktory stapy przeciwko Chrystusowi / iedney sie lekkiey discipliny
chronil / a gdy przyidzie dla swiatá czynic wiekim sie liberalista
zdrowia swego stáie. Rádzi duchowny / Posty / czucie / czeste
modlitwy dla wstromienia pozgodliwosci ciata / alisci struputy
na plac / niekazal sie Pan Bog zabítac / alisci Argument z Pawla
swietego Rationale obsequium vestrum, Rozumnie Panu Bogu
sluzyc trzeba / a kiedy dla swiatá pic dzien podle dnia / kiedy ies-
den iako cegla / drugi iako trup od pítanstwa chodzi struputu
niestychac zadnego / kiedy do putnocy a pod czas cala noc przy-
dzie na dobrej myslil trawic / niestychac argumentu z Pawla s.
Rationabile obsequium vestrum, rozumnie potrzeba swiatu sluz-
yc / a czemuś to? bo stapy czlowiek przeciwko Chrystusowi /
hojny przeciwko swiatu. Rzewliwie na taka spráwe lamenu-
tuie nowy Jeremiasz wielkiey swigroblivosti moz. Thomas de
Kempis lib. 3. de Imitatione Christi cap. 3. Promittit mundus tem-
poralia & parua & seruitur ei auiditate magna, Christus promittit
summa

summa, & aeterna & tepescunt mortalium corda. Pro modica prae- Thom. à
benda longa via curritur pro aeterna vita à multis vix pes, à multis Kempis
semel à terra leuatur, vile pretium quaeritur, pro vno numismate in-
terdum turpiter litigatur, pro vana re & parua promissione die no-
ctūq; fatigari non timetur, sed pro dolor pro bono immortalī, pro
premio inestimabili, pro summo honore & gloria interminabili,
vel ad modicum fatigari pigritatur. Obiecuie swiat doczesne a
szuple rzezy / azci mu ludzie zwieltka vsluguia ochota / obiecuie
Chrystus nawyzsze a wieczne dobra / az ci ludzie y maluzka sta-
bieia roboty / dla maley ludzie intraty wdrogi sie daletie puszcza-
ia / a dla Boga y zywota wiecznego / ledwie sie zmieysca ruszai-
ia / dla przenniagcego swiatá we dnie sie y w nocy zdrowia niezatu-
ia c trudza / a dla Boga niestonezonego y do mátey prace ledwie
sie pobudza.

Tá J. W. Páni nieprzeiwto swiatu ale przeiwto Chrystu-
sowi hoy na byla ; dlugo bawic niechce ziednego wysokiego akur
tego dochodzie. Trapi ciato swoje postem czestym / kleczeniem
twardym / nabozenstwem wielkim / alisci gania to lekarze / Do-
ktorowie / namieniagc iz tym sobie zdrowie psute / zywota v-
mnieysza ; A ona co ? wysoko nad swiatowe wstapiwszy ludzie /
wstapiwszy mowie na on prawie nawyzszy stopien hoynosti y
milosci przeiwto Bogu / Majoré charitatem nemo habet vt ani-
ma suam ponat quis pro amicis suis, rzeze one stowa wieczney pa-
mieci godne ; daycie mi po doi wnabozenstwie moim / milsze mi
dusne zbawienie anizeli zywt y zdrowie na tym swieecie. O za-
prawde stowa nie vzhnia Hippokratessowego / ale vzhnia Chrystu-
sowego / Ktory nauzat : Qui odit animam suam in hoc mundo in-
vitam aeternam custodit eam ; Zdrowie swoje tá W. P. Chrystu-
sowi ofiarowata / zeby sie znim w niebie na wielki ziednoczyla.
Trzymala sie prawdziwie nauki Athanasiusa s. Ktora kazdemu
vczniowi Chrystusowemu przeklada lib. 1. de virginitate Quod si
accedent aliqui & dicant tibi, ne frequenter jeiunes, ne imbecillior Athanas.
has, nec illis credas nec auscultes, illos enim diabolus subornauit.
Jesli kto do ciebie przystapiwszy sheptac bedzie / nieposc tal geo-
sto / zaniechai mortificacyi bo ostabietes ; niewierz im / ani slu-
chay / diabel ich to bowiem na cis naprawil aby c ciasno do nieba
droge zagrodit. Sprawowata sie tá W. P. wedle tey nauki / nie
dopuscila sobie ciasney drogi do nieba prowadzacey zagradzac /
trwala az do smierci w zagzetych mortifikaciach swoich. Rzeze
Kto : Ale to grzech zywota sobie dobrowolnie vimowac : odpo-
wiada :

wiáda ná ten skruput/ wielki mistrz ducha Alphonfus Rodericius
 lib. de perfectione tract. 5. cap 17. To intencja czynic iáké mortifi-
 kácie aby czlowiek sobie skrocił żywotá grzech jest wielki; Ale ta
 intencja czynic mortifikácie aby sie czlowiek Bogu y podobat /
 Chrystusa náśladowat / zá grzechy pokutowat / choćby też czlo-
 wiek wiedział iż sobie tym skroci żywotá / żadnego grzechu nie-
 máš / y owšem tá jest práwá pokutá prosta drogá do niebá od
 Chrystusa y ss. Bozych ytorowana. Wszakże ta tego bez porády
 mądrego spowiednika czynic nierádze.

Genef. 40. *Ná ostátek tá M. P. była boyna przeciwto Bogu in bonis a-*
 nimá w dobrách ducha swóley. W księgách Rodzáu Gyramy iż
 Gásu iednego siedzieli dwáy wielcy wrzednicy Pháraonowi w
 więzieniu/ pospołu z niewinnym Jozephem. Ten mlodzienc s-
 zástánte ich iednego porátku wielce Meláncolicznych y májac
 eompássiá nád nimi / spyta o fundáment Meláncoliey: odpow-
 wledzo: somnium vidimus, & non est qui interpretetur nobis, *Widzie-*
liemy sny lecz ktoby nam tájemnie ich objaśnit niewidziemy. Ośiáruje sie im
 ná te poslugy Jozeph / y po cznie sen swoi powiádać Podczáshy/
 widziałem máciíce y trzy roszczki zniey wyrastájące / wycisnątem
 z nych wíno y podałem te w Kielichu Pháraonowi Pánu moiemu ;
 dobrze mu tushy Jozeph : trzy roszczki práwi sa trzy dni / po ktorych
 wspomni Phárao ná poslugy twoie y przywróci cie do pter-
 wshey godności. Vstyskawshy Podstoli álbo starshy nád piekárzá-
 mi iż podczáshego wweselit / spodziewájac sie y on dobrej myśli/
 powie też sen Jozephowi. Widziałem zem: niost ná głowie trzy
 kóshe á w nich rozmaíte potravý / ptacy przylátowáli y iedli / zna-
 wyżshego kósha. Zle mu prognostykate to vstyskawshy Jozeph: trzy
 kóshe sa trzy dni / po ktorych Phárao wspomni ná cie / káże cie zá-
 wiesic y ptaśtwu potravá badziesz. pytam ia tu: czemu Jozeph
 dobrze Podczáshemu zle Podstolemu obiecuie: czy to podobno wi-
 no Podczáshego Jozephá wesólym prorokiem uczynito ; prawdá
 jest iż wíno czyni wesólych czesto ále falszywych prorokow. Pod-
 poi Romistrz/ Putkownik Towárystwo / álisici prorokuiq; y zu-
 chwátego Rozáta vskromiemy / y drapieżnego Tátáryzná do Kry-
 mu zápedziemy / y hárdemu Turczynowi w Konstántinopolu strá-
 ché badziemy. Prorokowáz ná zbyr / wíno vmie przyszle rzeczy lubo
 falszywie objawiác. Nie trzymam ia iedná o Jozephie s. aby go
 wíno wesólym uczynito prorokiem ; z kádzde tedy Podczáshemu
 dobre / Podstolemu zle kolliguite podwyżshenie : dowécpnie stode-
 ki Doktor Bernat s. od powiáda lib. de declamationum. Alter propi-
 nabat

Abbat Regi & audiuit restitueris in gradu pristinu, alter pascebat a. Bernardus
ues, & responsonē mortis accepit, Podczasy był hojny przeciwko
Krolowi: Podstoli był hojny przeciwko ptałowi; przeto Pod-
czasy żywota / Podstoli śmierci otrzymał nowina.

Rupertus powazny Pisma s. cōmentator, naucza iż ci dwai wielcy
Dworu Pharaonowego dworzanie Dwoiatkich nam wyrażaio lu-
dzy/ pobożnych y niebożnych. Ci pobożni iako y niebożni wtra-
ceni są do tego więzienia na ten świat. Podstoli człowiek niebo-
żny we trzech dusznych kossach to jest in memoria, in Intellectu, &
voluntate w pamięci/ w rozumie y Affekcie/ niesie potrawy rozmá-
ite/ wárzone/ pieczone/ y smázone: Wárzone bogactwá/ pieczone
honory/ smázone rostkossy. Wárzone bogactwá / bo rospalonym
węgłem chciwosci/ starania/ obłożone serce bogatego wstawicznie
wre pod pokrywką: bo on pięknie umie pokrywać takomstwo swo-
ie. Pieczone honory / bo kto sie onie stara / piecze sie zazdrością
gdy wyższych nád sie widzi. Piecze sie gniewem / gdy mu długo
czekać kaza. Piecze wslugami przyktorych nieraz sie iako piecze-
nia zasarknie. Smázone rostkossy / bo drugiego tak wysmáza że go
ledwie co zostanie/ tych potraw y niebożnego cāte trzy kossy/ peł-
na ich pamięć/ pełna myśl/ pełen affekt. A komuli te kossy niesie
tego hojnie z tych kossow czestnie? ptałow / Ptacy są świat /
czart / y ciāto: Ptacy záprawde / bo wszytkie potrawy prace nie-
bożnego polknewszy przedko od niego odlatuią. Takiemu Pod-
stolem u zle prognostyknie Bernard s. in Apol: ad Guil: Abbatem. Vt
portantibus crucē non sicut Saluator suā, sed sicut Cyrenus alienā;
duplici quippe contritione conteruntur qui huiusmodi sunt: quan-
do & hic pro tēporali gloria, tēporaliter se affligūt, & infuturo pro in-
terna superbia ad supplicia aeterna pertrahūtur; laborāt cum Christo
sed non regnāt cum Christo de torrēte in via bibūt sed nō exaltabunt
caput in gloria, Lugēt nunc sed non consolabūtur, Biada noszący
Przyślałe nie Chrystusow/ dwoiatkim bowie zniszczeniem takowi zni-
szeni bywają: bo y tu na świecie niszcza sie frásunkami / y po
śmierci zniszczeni będą wiecznemi mękami / nielenio sie tu z Chry-
stusiem pracowac iednak nie beda z Ch. Krolowac; tu na świecie z
strumienia wtrapienia piio / ale sie w Wyczynie ku gorze niewzbi-
io; tu by wylewają ale po tym żywoćce poćiechy niemają.

A podczasy zaś pobożny człowiek iako ziedney májce z Chry-
stusa ktory o sobie mowi: Ego sum vitis vera, wyrastała w duszy ^{Scotus in 3}
tego trzy roszekti / napřednieysze dobrá dusze ludzkiej fides spes,
charitas, wiara / nádziecia / miłosc: z tych roszekti wyciśta pobo-

zny szłowiek stodkie wino to jest aktry wiary/nádziei miłości/wy-
ciśta mowie tak gwałtem iako wino z groná wyciśtane bywa.
Aktry wiary gwałtem wyciśta dla przeciwnych rozumku swego ar-
gumentow/ Aktry nádziei gwałtem dla przeciwnich zapłacie nie-
bieskiej popelnionych czynkow. Aktry miłości gwałtem/ bo ap-
petitus lenitiuus ciągnie mocno wolę naszą do siebie/ ktoremu wo-
la akrow swoich deneguiac á one do Boga obracając niemają sa-
rige czuje. takie tedy wtkielich dobrej intencyey wyciśnawszy wino
samemu Krolowi ntebieskiemu w rece podacie/ gdy te y wshytkie
inše dusze swoiey operacie/ktore z pomienionych trzech pochodzą/
dla samego Boga czyni; á tak Podcząsly szłowiek pobożny hoy-
ność swoje in bonis animz samemu Bogu pokázuie. Przeto mu
dobrze ruszy Jozeph restitueris in gradu pristinu, wygnánys jest z
Ráiu ale do niego przywrocony bedziesz.

Nie Podstolina ale Pobożna Podcząslyna byla tá J. W. Ráffe-
tellantá Sgdecká bo nieprzeciwko ptakowi przedko wlatuigacemu /
ale przeciwko Bogu wiecznie trwáigacemu in bonis animz w do-
brách dusze swoiey hoyng byla/ nie nosila w kosách dusze swoiey
to jest w pamieci/w myśli/w affekcie wárzonych/pieczonych/sma-
zonych Bogactw/ Honorow/ rostoshy/ niestarála sie o wielkie Bo-
gactwa/ nie frásowála o honory/ niesukála rostoshy. Ale co-
wziawszy przy Sakramencie Chrztu s. od iedney macice Chrystu-
sa/to jest przez zaslugi iego trzy sliczne rostoszy fidé, spem, charita-
tem, wiare/ nádziei/ miłosc/ wyciśtála z nich stodkie wino/ aktry
wiary/ nádziei/ miłosci. Wyciśtála aktry wiary bo przez wshytke
czas zywota swego státeczna w Wierze s. Kátholickiey zyla. Wy-
ciśtála aktry nádziei gdy nie swoim w prawdzie zaslugó ale trwá-
wym zaslugom Chrystusowym vsaiac spodziewála sie od Boga
miłosierdzie otrzymac. Wyciśtála aktry miłosci gdy sie wiecey o
zjednoczenie z Bogie nizeli o ktora rzecz na swiecie starála: mił-
osci ku Bogu wyswiádczaiac czynki Probatio dilectionis exhibitio
est operis. O záiste miłosc y goraca ku Bogu ácz wiele czynkow
ale osobliwie gorace nabozenstwo táśnie pokázuie; siescioro Brá-
ctwa trzymála/ Rozáncá s. Szkaplerzá s. Anny s. Imienta Pana
Jezusowego/ Pociészenia/ y Anyota strozá/ wshytkim nietylko zdro-
wo ale y chora bedac dosyc czynála. Ale osobliwie przy samym do-
konczeniu zywota swego obficie wyciśtála aktry wiary/ nádziei/ y
miłosc. Oswiádczaiac sie przed spowiednikiem/ y przytomnymi
iz wierze to wshytke co wierzy Kosciol s. Kátholicki Rzymsti.
Oswiádczaiac sie iz ma nádziei w miłosierdziu Boskim ze grze-
chow

17
Chow moich zapomniawszy przyimie mie do łaski swoiey s. O
świadczać sie iż miłwie Bogá moiego náđ wšytkie rzezy ná tym
świecie/ to stódkie wino tátie ákty wyčísnawšy w Kielich dobrej
Intencyey/ podátá te z dušá swoioj y ze wšytkiemí iey dobrámi w
rece Krolá niebieškiego. Toć záprawde hojng bylá in bonis animá
w dobrách dušie swoiey przeciwko Bogu. A zártym iáko Lew iest
hojny wšytko co má rozdáie/ ták tá W. páni hojng bylá/ dobrá
swoie Bona fortuná, bona corporis, bona animá Bogu sámemu
oddawátá. Toć Lew Chryštus przypátruioć sie żywotowi iey
przeprzáł sie w nim/ obaczył w tey rzece speciē sui trzy swoiewlá-
šności widziáł wiey żywocie. A ták iest smáczná potráwá ktorá
Lwá Chry. vczestowátá tá rzezá żywot J. W. Kástellánti Sade-
ckiey. Niedzzyw tedy ze ten Lew Chryštus wesoto z trábámi od rze-
ci odstepuie Ascendit Deus in Jubilatione & Dominus in voce tubá.
Niemozé bowiem Chryštusá nic wiecey vwešelić iáko tá potráwá
widzenie sámego siebie w żywocie ludzkim/ to iest widzenie żywo-
tá podobnego żywotowi swemu. A gdy ták Chryštus od tey rze-
ci Lwem wesólym odchodzi/ co rozumiećie iákim sie teź dušy iey
ná ostátnim sódzie pokáze? domyslayćie sie iáko rozumiećie/ iá
sie domyslam iż sie iey nie Lwem ále cichem báráńkiem pokáze.

Itám domysłu mego fundáment z písmá s. Jan s. wobiáwíe-
niu swoim obaczył Chryštusá Lwem vicir Leo de tribu Juda álišci
predko nie Lwowi ále Báráńkowi chwáté śpiwáio/ Dignus est a. Apocal. 5
gnus qui occisus est accipere gloriá, & Honoré, & benedictioné, Go-
dzien iest Báráńek chwátý/ czi/ Błogostáwienštwá wiecznego/ bo
on zwycięzył on nas odkupil. Coš to iest? dopiero go Lwem miá-
nuie áž záraz Báráńkiem widzi? žłáđ táká odmíáná/ co go ze Lwá
cichem Báráńkiem vczynilo? Jeden wysoki Ecclesiastes morze
przed oczymá Lwá stoiacemu te odmíáne przypísał Et in conspe-
ctu sedis mare vitreú, przed stolicá Lwá onego stálo morze stłáne.
Lwem sie Chryštus grzešnikom pokázuie / ále gdy przed oczymá
iego stánie morze teź gorzškich zá grzechy/ to morze/ te žyze Lwá
Chryštusá stógiego/ cichego predko vczynio Báráńk / te y iá przy-
žyne odmíány pochwaláioć zniey á minori ad maius árgumētúie.
Jezeeli gdy Chryštus pátrzy w wodę teź grzešnego cztowletá y w
niey widzi futuram similitudinē sui widzi w onych žákách iż iuz chce
šiczerze grzešnik byđž wzywocie swoim podobnym żywotowi
Chryštusowemu/ iezeeli mowíe tá wodá virtualiter tyłko in propo-
sito máioćca similitudinē vitæ Christi podobienštwo żywotá Chry-
štusowego ták iest mocná / iż Chryštusá Lwá Báráńkiem cichym
syni.

Żywi: Toć daleko wiecey woda/ żywot ten ktory iuz formaliter rzecz
sama ma w sobie specie. & similitudinē viz: Christi podobienstwo ży
wota Chrystusowego mocna iest/ Chrystusa ze Lwā Barankiem rzy
nić. A poniawasi iakom pokazal przeprzal sie Lew Chrystus w tey rze
ce w żywocie tey **W. P.** obaczył w niey a ctuale similitudinē sui, obaczył
podobienstwo swoje/ toć ia niebez fundamentu domyślami sie iż Chry
stus nie Lwem ale Barankiem pokaze sie tey Matronie Wielmożney
Panley ná ostatnim sadzie swoim.

Niechże iuz dusá tey zá tym Barankiem odprawuie wesoła ná go
re Syon processia. Niech ia zá Chrystusem záprowódzi Anyoł strož
przez ktorego ona modlitwy swoje Bogu oddawála. Niech iey ná
milšego wnuczka swojego stodkiego **J E Z V S A** pokaze **ANNA** s. do
ktorey ona nabožna była. Niech ná głowe tey wloży nie zwiedly wie
niec Rozány **V. P.** Mária y dobrodziejka tey ktorey głowe s. ona Ro
žány mianiem czesto zdobita. Niech ia tak **V. Mária** przyoblecze
wsáte niesmiertelności/ ktorey ona ná chwale/ sáta Szkaplerzá s.
nosiła. Niech ia zbawi Nastodše Imie **J E Z V S** ktorego ona stodko
wzywála. Niech ia Pocięsy Bog miłosierny ktorego ona stodko
nia wzywála. Niech ia w porzet swoy przyima oni wszytscy/ ktorzy
Barankowi zabitemu wieczną czolobitność oddaia. A gdy ia tak od
siebie wyprawuie my/ Przychodzi sie tey známi wszytkiemi zegnác.
Zegna tedy przez mie ciebie naprzod **Jásnie. W. Mości P. Sadecki**
Stárosto Sanocki małzonku vłochány/ dziekuie zá wszytte zyczy
wości ktorych przez wszytte čas mitego pomieszkánia z roba dozna
wála/ á osoliwie gdys w tey ostatniey chorobie miał ozdrowiu iey tá
ko piezo iáto prawdziwemu á wiecznemu przystáto przyiacielowi.
Zegna y was **W. Potomstwo/** dziekuie zá powolność y rcciwosć kto
rosćie iáto vłochány Rodzicielce oddawáli/ o to tylko prosí aby iá
sćie nigdy w tym do konca życia waszego nieustawáli. Zegna y was
wszytkich **Jásnie Wielmožnych Mościwych Krewnych/** Przyiaciól/
Sasiádow/ dziekuie zá wšelakie cheći/ á osoliwie zescie sie ná te osta
tnia posługa charnie ziaćáli. Zegna iednym slowem ynas wszyt
kich ná tym ięšcie swiecie zostáiacych/ á prosí o westchnie
nie nabožne do miłosiernego Boga/ ktorey my prosbie
dosyć czyniac nabožnie záwołaimy/ Requiem
eternam dona ei Domine & lux perpetua
luccat ei.

A M E N.